

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte
judecători

URSACHE Petru
NICOLAEV Ghenadie
MORARU Petru

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2016, în cauza penală privindu-i pe

Stegărescu Grigorii Ivan, *născut la 29 iulie 1985, originar și domiciliat în s. Bardar, r-nul Ialoveni.*

Stegărescu Maria Vasile, *născută la 05 aprilie 1993, originar și domiciliat în s. Bardar, r-nul Ialoveni.*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 15.09.2015 – 28.04.2016;

Instanța de apel: 23.05.2016 – 06.06.2016;

Instanța de recurs: 19.07.2016 – 05.10.2016.

Asupra recursului ordinar declarat, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 28 aprilie 2016, Stegărescu Grigorii și Stegărescu Maria au fost recunoscuți vinovați în comiterea infracțiunii prevăzute art.201/1 alin.(1) Cod penal, fiindu-le stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 3 (trei) luni.

Conform art. 90 Cod penal executarea pedepsei cu închisoare stabilită inculpaților a fost suspendată pe o perioadă de probațiune de 1 an.

2. Pentru a pronunța sentința, prima instanță, *în fapt*, a constatat că Stegărescu Grigorii de comun acord și împreună cu soția sa Stegărescu Maria, la data de 27.06.2015, aproximativ la ora 12:30 min, aflându-se la domiciliu situat în or. Ialoveni str. Putna 35, având scopul comiterii violenței în familie, manifestată prin cauzarea vătămării corporale unui membru de familie, în rezultatul unui conflict iscat spontan cu mama soacră Stegărescu Maria pe marginea relațiilor de familie, au numit-o pe ultima cu cuvinte necenzurate, apoi în mod intenționat i-au aplicat lovituri cu pumnii peste diferite părți ale corpului, cauzându-i conform raportului de expertiză medico legală nr. 1800/D din 20.08.2015, vătămări neînsemnate sub formă de excoriații la nivelul suprafeței palmare a mâinii stîngi.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept*, faptele inculpaților întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute la art. 201/1 alin. (1) Cod penal, violența în familie, adică *acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral.*

3. Legalitatea și temeinicia sentinței a fost atacată cu apel de către Alexandru Bogos în interesele inculpaților Stegărescu Grigorii și Stegărescu Maria, prin care a solicitat casarea totală a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, potrivit căreia inculpații Stegărescu Grigorii și Stegărescu Maria să fie achitați de săvârșirea infracțiunii prevăzute art.201/1 alin.(1) Cod penal.

În motivarea apelului, apărarea a menționat că este foarte greu de apreciat obiectiv care este situația reală și atmosfera într-o familie, care este motivul real al certurilor și cine este inițiatorul, apărarea a solicitat să fie efectuată o anchetă socială pentru a se determina relațiile sociale, originea și motivul certurilor care ar fi ajutat instanța la emiterea unei hotărâri mai corecte, dar din păcate instanța de judecată a respins această cerere, fapt care a privat apărarea de acces pentru a prezenta probe în susținerea nevinovăției inculpaților.

Totodată, a indicat că consideră învinuirea adusă nemotivată, neîntemeiată bazată doar pe presupuneri, și declarații vădit subiective, iar o sentință nu poate să fie adoptată pe astfel de probe. Astfel, consideră că acțiunile lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii nu întrunesc elementul principal al laturii obiective al acțiunii de violență în familie, și anume violența în familie este acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei.

Prin urmare, a menționat că acuzarea nu a adus nici o probă în susținerea învinuirilor aduse lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii prin rechizitoriu, iar singura

presupusă probă este declarația părții vătămate Stegărescu Maria. Mai mult, inculpații vina nu o recunosc și au relatat că mama Maria a inițiat conflictul cu scopul că să-i dea afară din casă, iar cele relatate de aceștia reprezintă circumstanțele reale ori în cadrul dosarului a fost demonstrată nevinovăția lor prin declarațiile inculpaților care și-au găsit veridicitatea, pe când cele ale părții vătămate nu. Potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 1800/D din 03 august 2015 la partea vătămată s-a depistat doar o leziune în regiunea palmară a mâinii stîngi calificată ca vătămare corporală neînsemnată - la partea vătămată - leziune care este accesibilă pentru mîna proprie, poate fi provocată de la căderea corpului de la înălțime proprie. Alte careva leziuni nu au fost depistate la cet. Stegărescu Maria, mai ales în regiunea capului acolo unde pretinde ultima că a fost lovită, deci partea vătămată duce organele de anchetă și instanțele în eroare și minte despre faptul că a fost cumva lovită cu o găleată în cap, ori acestea afirmații nu-și regăsesc confirmarea în cadrul dosarului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2016, a fost admis apelul declarat, sentința a fost casată, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărîre potrivit căreia Stegărescu Grigorii și Stegărescu Maria au fost achitați de comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201/1 alin. (1) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale.

5. Verificînd probele administrate pe cauza penală dată, instanța de apel a constatat că potrivit probelor administrate, învinuirea adusă inculpaților Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii în baza art. 201/1 alin.(1) Cod penal, nu și-a găsit confirmare, motiv pentru care aceștia au fost achitați.

Instanța de apel, a considerat pripită concluzia primei instanțe privind confirmarea vinovăției inculpaților Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii în comiterea infracțiunii imputate, deoarece nici una dintre probele administrate în prima instanță, nu au confirmat cu certitudine și fără nici un dubiu că, Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii au săvîrșit infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

Instanța de apel a reținut argumentele invocate de apelant și anume că este foarte greu de apreciat obiectiv care este situația reală și atmosfera într-o familie, care este motivul real al certurilor și cine este inițiatorul, ori potrivit declarațiilor martorului Vasilița Vera aceasta a declarat că Stegărescu Maria îi este fină de cununie și cunoaște familia dată, ca una cu conflicte inițiate, în special, de pătimită. Toți copiii acesteia fiind alungați periodic din locuință.

În acest context, instanța de apel a reținut și faptul că declarațiile părții vătămate au fost schimbate de mai multe ori, și anume prin procesele verbale de confruntare din 15.07.2015 și 16.07.2015, dintre inculpați și partea vătămată, ultima a relatat despre niște circumstanțe foarte importante în stabilirea adevărului, pe care le-a tăinuit anterior de anchetă, și anume: la întrebările apărării partea vătămată Stegărescu Maria a comunicat că

anume ea a inițiat conflictul prin faptul că a început discuția pe un ton înalt și cu cuvinte neplăcute, că anume ultima întâi a stropit-o cu apă dintr-o cratiță cu care spălase păstăile pe nora sa, Stegărescu Maria, iar abia după aceasta nora a stropit-o cu apă din găleată, deci de aici rezultă clar cine a fost inițiatorul certii fiind anume partea vătămată Stegărescu Maria.

La fel, partea vătămată Stegărescu Maria a comunicat că nu a fost lovită cu pumnii de nimeni la 27.06.2015, ultima relatînd doar că a fost îmbrîncită de fiul său Stegărescu Grigore în momentul cînd ea a dorit să o tragă de păr pe nora sa, Stegărescu Maria, acesta apărînd-o, iar ca rezultat s-a lovit la palma mîinii stîngi de colțul mobilierului.

Astfel, instanța de apel a conchis că învinuirea adusă inculpaților este una nemotivată, neîntemeiată bazată doar pe presupuneri, și declarații vădit subiective, iar o sentință nu poate să fie adoptată pe astfel de probe. Ori acuzarea nu a adus nici o probă în susținerea învinuirilor aduse lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigore prin rechizitoriu, iar singura presupusă probă este declarația părții vătămate Stegărescu Maria.

Astfel, prima instanță neîntemeiat a pus la baza sentinței de condamnare declarațiile părții vătămate, or aceasta urma să ia în calcul cele relatate de către martori ori comportamentul părții vătămate în familie este unul provocator.

În continuare, instanța de apel a reținut argumentele invocate de apărare și anume că în învinuirea înaintată la data de 09.09.2015 de către acuzatorul de stat sunt niște neconcordanțe clare, care demonstrează nevinovăția lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigore, ori acuzarea a indicat în învinuire că inculpații au comis o infracțiune cu intenție, și tot în învinuire se specifică că conflictul s-a iscat spontan, respectiv s-a conchis că în acțiunile lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigore nu se confirmă intenția acestora în comiterea infracțiunii. La fel, în învinuire s-a indicat faptul că părții vătămate i-au fost cauzate suferințe fizice - ori în acest caz art.201/1 alin.(1) Cod penal - indică expres că suferința fizică - soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății - iar conform rapoartelor de expertiză medico-legale nr.1572/D și 1800/D la Stegărescu Maria - s-a stabilit vătămare corporală neînsemnată, în sensul dat nu pot fi învinuiți Stegărescu Maria și Stegărescu Grigore de faptul că au comis violență în familie.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel procurorul a contestat-o cu recurs ordinar, solicitînd casarea totală a acesteia cu menținerea sentinței primei instanțe.

În motivarea recursului, acuzatorul invocă că probele administrate de organul de urmărire și cercetate în instanța de judecată cu certitudine dovedesc vinovăția inculpaților Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorie, și anume: declarațiile părții vătămate Stegărescu Maria, declarațiile martorului Dimitriu Valentina, declarațiile martorului Stegărescu Lilia, declarațiile martorului Frunza Vladislav, raportul de expertiză medico-legală nr. 1572/D și 1800/D din 03.08.2015 (f.d. 20-32), procesul-verbal de cercetare la fața locului din 08.07.2015 (f.d. 37-38,39), procesul-verbal din 09.07.2015 (f.d. 40-41).

Astfel, din materialele dosarului este vădit demonstrat că între partea vătămată și inculpați a avut loc un conflict în cadrul căruia s-au aplicat lovituri și îmbrânceli, în urma cărora, partea vătămată s-a ales cu leziuni corporale.

Așadar, acuzarea indică că nu este clar din care motive instanța de apel îi achită pe inculpați, din motiv că „nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”, or potrivit probelor cercetate s-a constatat comiterea faptei infracționale, care după elementele sale constituie infracțiunea prevăzută de art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul pe temeiurile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, ca fiind vădit neîntemeiat, or în vederea acestei statuări se expun următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că argumentele invocate în recurs sunt vădit neîntemeiate.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

Din conținutul recursului declarat de procurorul, Colegiul penal constată că se invocă drept temei de drept pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, indicând că hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța respectivă în cazul când hotărârea nu a fost motivată corespunzător, sau nu conține răspunsuri la toate motivele invocate în cererea de apel.

Însă, în esență recurentul critică în mare parte decizia instanței de apel sub aspectul modalității aprecierilor probelor administrate, care a dus la adoptarea unei hotărâri de achitare.

Astfel, instanța de recurs ține să menționeze că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, iar aceasta cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, la caz, la admiterea apelului declarat, casarea sentinței de condamnare adoptată de prima instanță, rejudecarea cauzei și adoptarea unei hotărâri de achitare în privința inculpaților Stegărescu Grigorii și Stegărescu Maria.

Conținutul probelor administrate de către organului de urmărire penală și valoarea lor probatorie a fost reapreciată de către instanța de apel și corect expuse în textul hotărârii

judecătorești atacate. Respectiv, temeuri de a pune la îndoială legalitatea și veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit de către instanța de recurs.

Cu referire la cele invocate de recurent privitor la chestiunea de apreciere eronată a probelor, menționându-se că instanța de apel nu și-a motivat corespunzător decizia adoptată, dând o apreciere unilaterală probelor cercetate și acordând prioritate doar unor probe, în consecință, ajungând pripit la concluzia de achitare a inculpaților Stegărescu Grigorii și Stegărescu Maria de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, instanța de recurs reține următoarele.

Verificând materialele dosarului, în raport cu criticele invocate, Colegiul penal conchide asupra faptului, că acestea sunt vădit neîntemeiate și reiterează că, procedura de apreciere a probelor, ține de starea de fapt a cauzei, iar stabilirea acesteia este de competența instanțelor de fond. Prin urmare, în lumina jurisprudenței constante a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție, se reține că, regula generală desprinsă din dispozițiile art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că la etapa de judecare a recursului ordinar instanța de recurs verifică erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în baza temeiurilor stipulate expres de norma respectivă, dar nu apreciază sau face o reapreciere a stării de fapt reținute în speță.

Totodată, Colegiul penal reține că, potrivit art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii, iar în ceea ce privește criticele recurentului precum că instanța a dat o apreciere unilaterală probelor, dând prioritate doar unora dintre ele, acestea sunt vădit nefondate, fiind combătute de materialele dosarului și rezultă din textul deciziei adoptate de instanța de apel.

Privitor la cele invocate de recurent precum că, instanța de apel la judecarea apelului declarat nu și-a motivat soluția corespunzător, Colegiul penal menționează că motivarea hotărârii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului, care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atâta timp cât sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărârii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, dând o nouă apreciere probelor administrate în cauza penală a ajuns la concluzia că vinovăția inculpaților în săvârșirea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu nu a fost dovedită.

În acest context, Colegiul penal reține aprecierile instanței de apel privind constatarea nevinovăției inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, care a menționat că prima instanță nu a analizat multiaspectual cumulul de probe prin prisma prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, ajungând la concluzia greșită

privind recunoașterea vinovăției inculpaților Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal.

Astfel, se indică că învinuirea adusă lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigore, se bazează doar pe declarațiile părții vătămate Stegărescu Maria, care corect au fost apreciate critic de către instanța de apel, depistînd grave neconcordanțe între ele și circumstanțele reale, aceasta schimbîndu-și de mai multe ori declarațiile pe întreg procesul penal, fapt ce se confirmă prin procesele verbale de confruntare din 15.07.2015 și 16.07.2015.

Prin urmare, Colegiul penal remarcă că instanța de apel corect a statuat că prima instanță nu a dat relevanță prevederilor art. 8 alin. (3) Cod de procedură penală, care stipulează expres că concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea bănuitului, învinuitului, inculpatului.

Așadar, Colegiul penal a apreciat ca fiind întemeiate concluziile instanței de apel privitor la declarațiile martorului Dimitriu Valentina, care a indicat că acestea de asemenea nu pot fi puse la baza unei hotărîri de condamnare, deoarece ea nu a văzut conflictul real iscat între învinuiți și partea vătămată, iar circumstanțele relatate le cunoaște doar din spusele mamei sale, a părții vătămate Stegărescu Maria, declarațiile căreia au fost schimbate de nenumărate ori, atît pe parcursului urmăririi penale, cît și în cadrul cercetării judecătorești.

Tot aici, se menționează că instanța de apel corect a constatat că învinuirea adusă lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii este una nemotivată, neîntemeiată și baza pe presupuneri și pe declarații vădit subiective, or acuzarea nu a adus nicio probă veridică, pertinentă și concludentă în susținerea învinuirilor aduse lui Stegărescu Maria și Stegărescu Grigorii.

Mai mult ca atît, Colegiul penal a remarcat că incorectitudinea învinuirii aduse inculpaților, se confirmă prin faptul că în dispoziția normei prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, drept urmări prejudiciabile sunt indicate în mod obligatoriu apariția la partea vătămată a vătămarilor corporale ușoare. În speța dată, potrivit raportului de expertiză medico-legală nr. 1800/D din 03 august 2015 părții vătămate i-au fost cauzate leziuni corporale sub formă de excoriații la regiunea palmară a mîinii stîngi, ce au fost calificate drept vătămări corporale neînsemnate.

Raportînd urmările survenite în cazul dat, la cele indicate de către legiuitor în dispoziția art. 201/1 alin. (1) Cod penal, rezultă că acestea nu se încadrează în latura obiectivă a componenței de infracțiune de violența în familie, adică astfel de vătămări nu cad sub incidența ilicitului penal.

Drept urmare, Colegiul penal conchide că concluziile instanței ierarhic inferioare privitor la nevinovăția lui Stegărescu Grigorii și Stegărescu Maria în săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 201/1 alin. (1) Cod penal, sunt corecte și corespund materialului probator.

În virtutea considerentelor expuse anterior, Colegiul penal a ajuns la concluzia că în cauză dată există o concordanță deplină între probele administrate și circumstanțele reale constatate de către instanța de apel, nefiind identificate prezența erorilor judiciare invocate în recurs, care ar putea servi drept temei de casare a deciziei recurate, respectiv se consideră ca fiind neîntemeiate criticile formulate în cererea de recurs ordinar aflată pe rol de către acuzatorul de stat, drept urmare acesta este declarat inadmisibil.

8. În temeiul art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Miron Constantin, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 iunie 2016, în cauza penală privindu-i pe ***Stegărescu Grigorii Ivan*** și ***Stegărescu Maria Vasile***, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 04 noiembrie 2016.

Președinte

URSACHE Petru

Judecător

NICOLAEV Ghenadie

Judecător

MORARU Petru